

17 AĞUSTOS 1999 KOCAELİ DEPREMİ'NİN 22. YILI NEDENİYLE ŞUBEMİZ TARAFINDAN GERÇEKLEŞTİRİLEN ETKİNLİKLER

ULUSAL YIKIMA YOL AÇAÇAĞI AÇIK OLAN BEKLENEN MARMARA DEPREMİ İÇİN SEFERBERLİK ÇAĞRISI

(İnşaat Mühendisleri Odası İstanbul Şubesi tarafından

17 Ağustos 1999 depreminin 22. Yıldönümü dolayısıyla yapılan açıklama - 16 Ağustos 2021)

- **1999 depreminin yıldönümünde bir kez daha hatırlatmayı görev biliyoruz: İstanbul da, Türkiye de yaklaşan Marmara depremine yeterince hazır değildir.**
- **Beklenen deprem İstanbul ve Marmara bölgesi için her açıdan tam bir yıkım olacaktır.**
- **2004 yılındaki Deprem Şurası'nda bir konuşma yapan dönemin Başbakanı Erdoğan, "acılardan ders alacağız" demişti. 2020 İzmir depreminden sonra Cumhurbaşkanı Erdoğan yine "acılardan ders alacağız" dedi.**
- **Ne acılardan ders alındı, ne de binalarımız, kentlerimiz depreme hazır hale getirildi.**
- **Hamasi yaklaşımlarla gerçekçi ve kalıcı çözümler üretilemediği, 1999 depreminden sonra yaşanan Afyon, Bingöl, Van, Elazığ, İzmir depremlerinde açıkça görüldü.**
- **2020 yılında ölümlü deprem yaşanan ülkeler arasında Türkiye ilk sırada yer alıyor. Türkiye dünya ölçeğinde afete karşı kırılgan ülkeler sıralamasında ilk dörtte bulunuyor.**
- **İstanbul'un yapı stoku eskidir; binalarımızın kayda değer kısmı 40 yaş ve üzerindedir.**
- **Bunun anlamı açıktır: Yüz binlerce İstanbullunun hayatı her an tehlikededir.**
- **En iyimser deprem senaryolarında bile on binlerce kayıp yaşanacağı öngörülmektedir.**
- **Çevre ve Şehircilik Bakanlığı, İstanbul'da 300 bin konutun acilen yenilenmesi gerektiğini ifade ettiğine ve bu doğrultuda somut bir çalışma olmadığına göre olası bir deprem konusunda İstanbullular ve İstanbul'da yakınları bulunan halkımız kaygılıdır.**
- **İstanbul'un depreme hazır hale getirilmesi, İstanbulluların can ve mâl güvenliğinin sağlanması temel, vazgeçilmez, ertelenemez, ötelenemez bir ihtiyaç olarak önümüzde duruyorken iktidar servet sahiplerine yönelik bir rant projesi olan Kanal İstanbul'a öncelik vermektedir.**
- **Kanal İstanbul projesine aktarılan kaynakların çok daha azıyla, İstanbul büyük ölçüde depreme hazır hale getirilebilir. Yalnızca bu nedenle dahi Kanal İstanbul bir ihanet projesidir.**
- **Türkiye'de afet ve acil durum yönetimi ya yoktur ya da çok yetersizdir. Hâlâ sürmekte olan salgın, son zamanlarda yaşadığımız orman yangınları ve seller bu gerçeği bir kez daha önümüze koymuştur.**
- **Deprem için ulusal seferberlik şarttır. Bu seferberlik için bir an evvel harekete geçmeyenler ülkemizi ve milletimizi topyekûn etkileyecek bir yıkımın sorumluları olacaklardır.**

17 Ağustos 1999 depreminin yıldönümünde düzenlediğimiz basın toplantısına hoş geldiniz. İnşaat Mühendisleri Odası İstanbul Şubesi olarak görüşlerimizi paylaşmaya geçmeden önce vurgulamak gerekiyor ki, Marmara depreminin her yıldönümünde benzer sorunları dile getirmek, üstelik de bu günlerde ülkemizin dört bir köşesi yangınlar ve seller nedeniyle afet bölgesi haline gelmişken aynı çözüm önerileriyle kamuoyunun karşısına çıkmak durumunda kalmaktan hiç mutlu değiliz.

Son günlerde hepimizi derinden etkileyen yangın ve sel afetlerinin gerçekleştiği bölgelerde yaşayan vatandaşlarımıza geçmiş olsun dilekelerimizi iletiyor, hayatını kaybeden vatandaşlarımızın ailelerine ve yakınlarına başsağlığı diliyoruz. Acılarını yürekten paylaşıyoruz...

Açıkkçası bu kısır döngünün sorumlusu elbette biz değiliz. En sonda söyleyeceğimiz sözümüzü açıklamamıza başlarken de vurgulamakta yarar görüyoruz. Milat olarak kabul edilen Marmara depreminin üzerinden

geçen 22 yıl boyunca ne merkezi yönetim ne de yerel yönetimler sorumluluğunu yerine getirmiştir. Ne yapılarımızın ne de kentlerimizin deprem güvenliği sağlanmıştır. Açıkça ifade etmek gerekirse: Ne İstanbul ne de Türkiye depreme hazırdır.

“Acılardan ders alacağız”

Öncesinde pek çok deprem yaşanmasına rağmen 1999 depremi milat olarak kabul edildi. Çünkü ‘99 depremi bilindiği halde görmezden gelinen pek çok sorunu gün yüzüne çıkardı. Yıkım büyüktü. Binlerce vatandaşımız hayatını kaybetti ve yaralandı. Ekonomideki kayıplar telafi edilemez düzeydeydi. Yapılarımızın, kentlerimizin, ulaşım ve iletişim altyapımızın depreme hazır olmadığı açığa çıktı. Deprem sırasında ve sonrasında yapılması gerekenler bilinmiyordu. Daha da kötüsü, merkezi ve yerel düzeyde kamu yönetiminin afete ve sonrasına ilişkin ciddi bir planı bulunmuyordu.

Oysa Anadolu, Erzincan’dan Lice’ye, Dinar’dan Ceyhan’a, Bingöl’den Elazığ’a kadar büyük depremlere tanık olmuş bir coğrafyaydı. Yine de 1999 depreminin milat kabul edilebileceği değerlendirildi ve ülke olarak Kuzey Anadolu Fayı’nın batı ucunda, Marmara Denizi içinde kalan kısmında gerçekleşmesi beklenen bir sonraki büyük depreme hazırlanma süreci başladı.

Zamanın Başbakanı Recep Tayyip Erdoğan 2004 yılında toplanan Deprem Şurası’nda yaptığı konuşmada “21. Yüzyıl Cumhuriyet Türkiye’sinin artık deprem manzarası yaşamaması” gerektiğini belirterek, hükümetin elinden geleni yapacağını, acılardan ders alınacağını ifade etti. Deprem Şurası hükümet adına katılan siyasilerin “artık hiçbir şey eskisi gibi olmayacak” vaadiyle sona ermişti.

İzmir’de 115 vatandaşımızın hayatını kaybettiği 2020 Ege Denizi depreminden sonra partisinin

genişletilmiş il başkanları toplantısında bir konuşma yapan AKP Genel Başkanı ve Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan yine benzer ifadeler kullanarak, yaşanan her felaketin bir ders olduğunu söyledi.

Acılardan ders alındı mı? Ne yazık ki bu soruya “evet” demek mümkün değildir. Ders alınmaması, milletimizi o tarihten sonra yaşanan Van, Elazığ, İzmir depremlerindeki acı sonuçlarla karşı karşıya bıraktı.

Türkiye’nin ihtiyacı hamaset değil, sorunların açıkça ortaya konması ve gerçekçi, uygulanabilir çözümler üretilmesidir.

Teşhis doğru, ya tedavi

Türkiye’nin bir deprem ülkesi olduğu şüpheye yer bırakmayacak biçimde anlaşılmıştır. Tecrübelerimizden başka kanıtı ihtiyacımız yoktur.

Birer doğa olayı olan depremler güvenli yapılar üretilmediği, planlı kentleşme sağlanmadığı için afete dönüşmektedir. 1999 depreminden 2020 depremine kadar ortaya çıkan karanlık tablo, olanca ağırlığı ile karşımızda durmaktadır.

Türkiye’nin felaketlere açık yapısı uluslararası kurumların da değerlendirmelerinde yer almaktadır. Örneğin OECD tarafından her yıl hazırlanan “Hükümetlere Bakış” başlıklı raporda doğal ve doğal olmayan felaket yaşayan ülkeler sıralamasında Türkiye ilk dörtte yer alıyor. Raporda bir olayın felaket sayılabilmesi için 10 ya da daha fazla insanın hayatını kaybetmesi, 100 ya da daha fazla insanın olaydan etkilenmesi, olayın olağanüstü hâl ilan edilmesini gerektirecek ağırlıkta olması şartı aranıyor. İlk dört içerisinde yer alan ülkeler şöyle sıralanıyor: ABD, Meksika, Japonya ve Türkiye.

ABD merkezli deprem araştırma kurumunun (USGS) 2020 verilerine göre ise 2020 yılı içerisinde meydana gelen depremlerde en fazla can kaybının Türkiye’de yaşandığı belirtiliyor.

Kurum verilerinde 2020 yılında 6,5 üzerinde 27 deprem meydana geldiği bilgisi yer alıyor. Örneğin 23 Haziran 2020’de Meksika’da 7,4 büyüklüğünde depremde 10 kişi hayatını kaybediyor. 17 Temmuz 2020’de Papua Yeni Gine’de 7 büyüklüğünde depremdeki bir can kaybı olmuş. Japonya, Şili, Endonezya, Yunanistan, Solomon Adaları ve Amerika’da 6,5 ve 6,9 büyüklüğündeki depremlerde can kaybı görülmemiş. Türkiye’de ise başka bir tablo çıkıyor karşımıza. 24 Ocak 2020 Elazığ

depreminde 41, 30 Ekim 2020 İzmir depreminde 117 kişi hayatını kaybetmiş.

Bu veriler yapılara, yapı üretim sürecine dikkat kesilmeyi getirmektedir. Asıl tartışılması gereken nokta burasıdır: Türkiye afetlere açık bir ülkedir ve yapılarımızın deprem güvenliği yoktur.

Türkiye'nin bir deprem ülkesi olduğu tespiti başka tespitleri gündeme getirmektedir: "Hastalık" bilinmekte, ancak tedavi konusunda adım atılamamaktadır. Ya da tedavi olarak başlatılan girişimlerden sonuç alınamamaktadır. Yapılarımız, kentlerimiz depreme hazır hale getirilememektedir. Vatandaşlarımızın can ve mâl güvenliği sağlanamamaktadır.

Peki neden? Bu soru 1999 depremlerinden bu yana sorulmuş, ancak ne ikna edici bir yanıt alınmış ne de sorunlar çözülmüştür.

Mevcut yapı stoku tehlikeye davetiyedir

Ülke genelinde yaklaşık 20 milyon yapı bulunmaktadır. İstanbul'da ise 1 milyon 100 bin civarındadır. Hem ülke genelindeki hem de İstanbul özelinde yapı stokunun en az yarısının mühendislik hizmeti almadan üretildiği, ya yapı denetime hiç tabi olmadığı ya da sağlıksız ve işlevsiz denetim gördüğü, kaçak ve ruhsatsız olduğu bilinmektedir. Mevcut yapılarda kolon kesme, kat ilavesi gibi ruhsat dışı tadilatlar sıradanlaşmıştır. Son "imar barışı" uygulamasına başvuru sayıları ve konuları bu açıdan da ayrıca değerlendirilmelidir.

1999 depreminde merkez üssünden 100 kilometre uzaklığına rağmen İstanbul-Avcılar'da 50 binanın tamamen yıkılmış, 30 binanın orta ve az hasar almış ve bine yakın yurttaşımızın hayatını kaybetmiş olması bu durumun somut bir örneğidir. Son yıllarda deprem görmediği halde göçen binalar, yıkılan istinat duvarları İstanbul'un yapı stoku hakkında fikir vermektedir.

Elbette bütün bunlar merkezi ve yerel yönetimler tarafından bilinmektedir. Örneğin, TBMM bünyesinde kurulan Deprem Komisyonu raporunda İstanbul başta olmak üzere Türkiye'nin depremselliği ve yapı stoku üzerine ayrıntıları ile durulmuştur. İstanbul'un hızlı kentleşme ve denetimsiz yapılaşma neticesinde riskli yapı gerçeğiyle karşı karşıya olduğu, ruhsatsız ve kaçak yapıların deprem güvenliğinin sorgulanması gerektiği belirtilerek İstanbul'daki binaların % 15'inin risk altında olduğu tespit edilmiştir.

İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı Ekrem İmamoğlu, 2019 yılında Belediye Meclis toplantısında yaptığı sunumda İBB Deprem ve Zemin İnceleme Müdürlüğü ile Boğaziçi Üniversitesi tarafından hazırlanan bir başka deprem senaryosunu paylaşmıştır. İmamoğlu, İstanbul'da ağır hasarlı bina sayısının 48 bin, orta ve daha üstü hasarlı bina sayısının 194 bin olacağını ifade etmiştir.

Bu senaryoya göre her yüz binadan 23'ünde hasar beklendiğini, 25 milyon ton enkaz oluşacağını, yolların üçte birinin kapanacağını, 463 içme suyu noktasının, bin 45 atık su noktasının ve 355 doğal gaz noktasının hasar göreceğini, toplamda 120 milyar TL yapısal ve yapısal olmayan ekonomik kayıp yaşanacağını' kaydetmiştir.

Kadim kent mi, eski kent mi?

İstanbul dünyanın kadim kentlerinden biridir. Nice uygarlıklara ev sahipliği yapmıştır. Bu uygarlıkların kültürel mirasının izlerini İstanbul'da bulmak mümkündür. Kadim sözcüğü eskiliği değil öncesizliği ifade etmektedir. İstanbul kadim kenttir ancak aynı zamanda eski ve hatta köhne bir kenttir.

"Eskiliğin" önemli kriterlerinden biri de binaların eski olmasıdır. Binaların deprem güvenliği bağlamında konuya yaklaşıldığında "eskilik" can güvenliğini tehdit eden bir etken olarak karşımıza çıkmaktadır.

En iyimser deprem senaryolarında on binlerce binanın değişik düzeylerde hasar göreceği, yüz binlerce vatandaşın etkileneceği belirtilmektedir. İyimser senaryo şöyle formüle edilmektedir: İstanbul'da bulunan yaklaşık 1 milyon 200 bin binanın yüzde birinin ağır ve çok ağır hasara uğrayacağı, yüzde 1'e karşılık gelen 12 bin binada yaklaşık 500 bin kişinin yaşadığı varsayılmaktadır. Kaldı ki İstanbul'un mevcut yapı stokunun

durumu ortadadır ve binaların depreme vereceği olumsuz tepki, iyimser tahminlerdeki oranla karşılaştırılmayacak derecede olacaktır.

Çevre ve Şehircilik Bakanı Murat Kurum ise 11 Temmuz 2020'de yaptığı açıklamada İstanbul'da 300 bin konutun acilen yenilenmesi gerektiğini kaydetmiştir. Yani bir başka ifade ile Sayın Bakanın elindeki bilgilere göre üretilecek deprem senaryosu daha vahim sonuçlarla karşı karşıya kalınacağına işaret etmektedir.

İstanbul alarm veriyor

Aynı açıklamada Sayın Bakan 300 bin konutun yenileme, güçlendirme çalışmalarının 2023 yılına kadar tamamlanacağından söz etmişti. Bu vadin gerçekçi olup olmadığını kamuoyunun takdirine bırakıyoruz. Çünkü böyle bir çalışmanın İstanbul'u büyük bir şantiyeye çevireceği açıktır. Açıkçası hamaset ve boş vaatler devam etmekte, İstanbullular kaderine razı şekilde depremi beklemektedir.

Olası bir depremde karşı karşıya kalınacak tek sorun çöken binalar ve can pazarı olmayacaktır. Binalardan deprem toplanma alanlarına, ulaşım alanlarına, barınma sorunundan sağlık hizmetlerine, beslenmeden nüfusun güvenli alanlara tahliyesine kadar İstanbul içinden çıkılması güç sorunlarla yüz yüzedir.

Bu bağlamda, Eylül 2019'da meydana gelen İstanbul depremi erken uyarı olarak kabul edilmelidir.

Büyükluğu ve şiddeti 1999 depremiyle karşılaştırılmayacak düzeyde düşük olan 2019 depreminde iletişim altyapısı çökmüş, ulaşım yollarının yeterli olmadığı anlaşılmış, trafik kilitlenmiş, deprem toplanma alanlarının yetersizliği ortaya çıkmış, toplumdaki panik hali belirleyici olmuş, milyonlarca İstanbullu ne yapacağını bilemez halde kalmıştır.

Elbette bu tabloda, 1999 depremlerinden sonra belirlenen deprem toplanma alanlarını ve ulaşım güzergâhlarını yapılaşmaya açan, AVM ve otoparka çeviren, kentsel dönüşüm projeleri için rant değeri yüksek bölgeleri seçen, altyapı yatırımlarını ihmal eden, depremle yaşama kültürünü oluşturamayan merkezi yönetimin ve yerel yöneticilerin sorumluluğu bulunmaktadır ancak sorumluların bilinmesi İstanbulluların karşı karşıya bulunduğu tehlikeyi ortadan kaldırmamaktadır.

Özetle, İstanbul tehlike altındadır.

Bir ihanet ve yıkım projesi: Kanal İstanbul

Kamu yönetimini harekete geçiren; karar, tasarruf ve projelerine yön veren tılsımlı sözcük “İHTİYAÇ”tır.

“İstanbul'un ihtiyacı nedir?” sorusu, atacağımız her adımda aklımızda olması gereken bir sorudur.

İstanbul'un depreme hazır hale getirilmesi, İstanbulluların can ve mâl güvenliğinin sağlanması temel, vazgeçilemez ve ertelenemez bir ihtiyaçtır.

Kanal İstanbul ise bırakalım ihtiyaç olup olmadığını, kentin yükünü ve haliyle sorunlarını kat ve kat artıracak bir projedir. Mevcut yapısal sorunlarla baş etmeye çalışan İstanbul'un bu ilave yükü kaldırması mümkün değildir.

Kamuoyuyla defalarca paylaşıldığı için Kanal İstanbul projesinin yol açacağı olumsuzlukların ayrıntılarına girmek gerekemeyebilir ancak şunu söylemeden de geçmek istemiyoruz: Deprem tehlikesi altında bulunan İstanbul için bu proje ihanettir, yıkımdır.

İhanettir çünkü kentin ve yapıların depreme hazırlanması için kullanılabilecek kaynaklar projeye aktarılacaktır. Proje güzergâhında bulunan arazilerin rantı dışında tek bir maddi getiri bulunmamaktadır. Arazilerin yıllar önce nasıl el değiştirdiği, deyim yerindeyse kimler tarafından “kapatıldığı” kamuoyuna yansımıştır.

Açıkçası can derdi gibi yakıcı bir sorunla başa çıkmaya çalışan İstanbulluların kaygıları hiçe sayılmaktadır. Rant hırsı iktidarı kör etmiştir. Yerli ve yabancı sermaye gruplarına, daha çok da kendi dar çevrelerine menfaat sağlamak insanlarımızın hayatını korumaya üstün gelmiştir.

Yıkımdır çünkü İstanbul'un nüfus ve yapılaşma yoğunluğunu artıracak, tarım arazilerinden su havzalarına, yeşil alanlarından kıyı yaşamına, ulaşımdan altyapıya, barajlardan sosyal dokuya kadar telafi edilemez zararlar verecektir.

TBMM Deprem Komisyonu raporunda belirtildiği gibi büyükşehirlerdeki konut ve nüfus baskısını azaltmak, bunun için kırsal alanların cazibesini artırmak yönünde tedbirler alınması gerekirken, hem yapılaşmayı hem de nüfusu artıracak bir proje konusunda ısrar etmek nasıl bir yıkım ve ihanetle karşı karşıya olduğumuzu göstermektedir.

1999 depreminin yıldönümünde bir kez daha iktidara seslenmek istiyoruz. Kanal İstanbul projesinden vazgeçin. Bütçe olanaklarını ve harekete geçirilmesi olası mali kaynakları İstanbul'un depreme hazırlanması için değerlendirin.

Eğer bunu yapmazsanız yaşanacak acıların yükü sizin omuzlarınızda olacaktır.

Türkiye afet yönetiminde sınıfta kaldı

Türkiye'de afet yönetimi ya yoktur ya da oldukça yetersizdir. Ne yazık ki konu üzerinde durulmamakta, bilimsel esaslar çerçevesinde çalışma yürütülmemekte, planlama yapılmamaktadır.

Deprem gibi seller ve yangınlar da doğal afet olarak değerlendirilmektedir. Son birkaç ay içerisinde Karadeniz bölgesini su taşkınları vurmuş, pek çok yerleşim birimi selden etkilenmiş, tarım arazileri zarar görmüş, can kayıpları olmuştur. Ege ve Akdeniz'deki yangın ise ormanları ve bitki örtüsünü barındırdığı tüm canlı varlığıyla birlikte yok etmiştir. Bunun ne anlama geldiği açıktır. Yitip giden canlarımızın yanında uzun yıllar telafi edilemeyecek olumsuz bir tablo oluşmuştur. Binlerce dekarlık tarım arazisi yok olmuş, onbinlerce hektar ormanlık alan yanmış, hayvancılık bitme noktasına gelmiş, insanlar evsiz kalmıştır.

Afetler doğaldır ancak doğal olmayan afet sonrası karşı karşıya kalınan çaresizliktir. Çaresizliğin nedeni ise tartışmaya gerek bırakmayacak derecede açık ve nettir: İktidarın afetle mücadele planı yoktur. Araç-gereç yoktur ya da yetersizdir. Yangın söndürme uçağı bile olmayan ya da birkaç tane uçağı sahip bir ülkenin afeti ciddiye aldığını ve afetle mücadele edeceğini iddia etmek mümkün değildir. Buradaki kritik nokta, defalarca

vurguladığımız üzere insan hayatına verilen değerle ilgilidir. İnsan hayatının niteliğini yükseltme, bunun için kaynak aktarma konusunda mevcut iktidarın sicili hayli bozuktur.

Son birkaç onyılıda meydana gelen depremlerde ve sel, yangın gibi diğer afetlerde görüldüğü üzere "afet yönetimi" topluma güven vermekten uzaktır. Afete hazırlıktaki, afet sonrası planlamadaki zafiyetin en az afetin kendisi kadar zarar vereceği açıktır. Ne yazık ki iktidar şimdiye kadar "yaraları sarma" söylemi dışında kaygıları giderecek çalışmalar gerçekleştirmemiş, gerekli donanımı sağlamamıştır.

Yangında ve selde afet yönetiminde sınıfta kalan iktidar on binlerce binanın ağır hasar göreceği, yüz binlerce kişinin doğrudan etkileneceği, milyonlarca İstanbullunun tahliye edilmesinin zorunlu olduğu ve barınma sorunun baş göstereceği olası İstanbul depreminde ne yapacaktır?

Ulusun yıkımına sebep olmayın

Sorunlar bellidir; kentlerimizin ve yapılarımızın neden bu halde olduğu sır değildir. Çözüm mümkündür ancak kamu yönetiminin akılcı, bilimsel karar ve tasarruflarını gerektirmektedir.

İfade etmeliyiz ki, inşaat mühendisliği her zeminde güvenli ve sağlıklı yapı üretiminin gerçekleştirilebileceğini kanıtlamış bir bilim dalıdır. Yeter ki bilimsel esaslarda zemin etüdü yapılsın, zemine uygun tasarım gerçekleştirilsin, nitelikli malzeme kullanılsın ve eksiksiz yapı denetimi uygulansın. Bu başarıldığı takdirde doğa olayı olan depremin afete dönüşmesi söz konusu olamaz. Bir başka ifade ile inşaat mühendisliği insan hayatını kolaylaştıracak, niteliğini yükseltecek, güvenliğini sağlayacak, toplumun yeni ihtiyaçlarını karşılayacak donanımdadır.

Burada kamu yönetimine düşen sorumluluk güvenli yapı üretimini sağlayacak, kentleri ve yapıları depreme hazırlayacak, merkezi yönetim, yerel yönetim ve vatandaş işbirliğini tesis edecek, meslek disiplinlerini ortak bir zeminde buluşturacak, üniversiteleri ve konunun uzmanlarını sürece dahil edecek, yenileme ve güçlendirme çalışmaları için gerekli mali kaynağı yaratacak, katılımcılığı ve şeffaflığı sürecin belirleyicisi kılacak koşulları oluşturmak, bunun için gerekli yasal düzenlemeleri yapmaktır.

Kamu yönetiminin sorumluluğu sadece güvenli yapı üretimini sağlamakla sınırlı değildir. Kamu yönetimi aynı zamanda nüfus ve yapılaşma yoğunluğunu deprem tehlikesi ve kentin ihtiyaçlarını gözetken bir noktadan planlamakla mükelleftir. Yapı güvenliği sağlanmış, yaşanabilir kentler yaratmak mümkündür.

Meslek örgütümüz kurulduğu 1954 yılından bu yana, 1999 depreminden sonra artan bir ivmeyle mevcut durumun fotoğrafını çekmiş, neler yapılması

gerektiği üzerine önemli çalışmalar gerçekleştirmiş, uluslararası ölçekte pek çok bilimsel-teknik toplantı yapmıştır. Birkaç ay önce yapılan ve oldukça önemli tartışmaların yaşandığı 9. Deprem Mühendisliği Konferansı bunlardan sadece biridir. Bu toplantılarda üretilen fikirler, önerilen çözümler, merkezi ve yerel yönetimler için büyük fırsat ve olanaklar sağlamaktadır. Ancak ne yazık ki kamu yönetiminin bu tür toplantılara ilgisizliği dikkat çekmektedir.

Şu noktaya vurgu yapmak gerekiyor: Bilime hak ettiği değeri vermeyen, bilimsel-teknolojik gelişmelere kapalı, bilim insanlarını, teknik uzmanları görmezden gelen yönetim anlayışının sorunları çözmesi, vatandaşlarını mutlu etmesi ve gelecek kaygısını gidermesi mümkün değildir. Ne yazık ki bugün karşı karşıya kaldığımız durum budur.

Bitirirken şunu da ifade etmeliyiz: Tercih insan hayatını korumak, niteliğini yükseltmek, güvenli yapılarıyla, sosyal donatılarıyla, yeşil alanlarıyla yaşanabilir bir kent yaratmaksa, yani öncelikli tercihler insanlardan, toplumdaki yanayasa çözülemeyecek sorun yoktur.

Bütün kaynaklar ve potansiyelimiz bu uğurda değerlendirilmelidir. Hiç şüphe yok ki bu ulusal bir seferberlik gerektirmektedir. Bilinmesini isteriz ki tarih, ulusal seferberliğin gereklerini yerine getirmeyenleri “vatandaşına acı çektirenler, ulusun yıkımına sebep olanlar” şeklinde yazacaktır.

Nusret SUNA
TMMOB İnşaat Mühendisleri Odası
İstanbul Şube Başkanı

TEMSİLCİLİKLERİMİZDE YAPILAN ETKİNLİKLER

BAKIRKÖY TEMSİLCİLİĞİ DEPREM SERGİSİ ve BROŞÜR DAĞITIMI / 16-20 Ağustos 2021

17 Ağustos Kocaeli Depremi'nin 22. Yılı nedeniyle düzenlenen etkinlikler kapsamında Bakırköy Temsilciliğimiz tarafından “Deprem Sergisi ve Broşür Dağıtımı” yapıldı. 16-20 Ağustos 2021 tarihlerinde

Bakırköy Özgürlük (Cumhuriyet) Meydanı'nda kurulan standımızda Şubemiz tarafından hazırlanan depreme ilgili bilgilendirici broşürler yurttaşlara dağıtılırken, deprem konulu afişlerimiz sergilendi.

KADIKÖY TEMSİLCİLİĞİ DEPREM SERGİSİ ve BROŞÜR DAĞITIMI / 16-20 Ağustos 2021

17 Ağustos Kocaeli Depremi'nin 22. Yılı nedeniyle düzenlenen etkinlikler kapsamında Kadıköy Temsilciliğimiz tarafından "Deprem Sergisi ve Broşür Dağıtımı" yapıldı. 16-20 Ağustos 2021 tarihlerinde Kadıköy Belediyesi karşısı, İETT Durağı-

Metrobüs çıkışında kurulan standımızda Şubemiz tarafından hazırlanan depremle ilgili bilgilendirici broşürler yurttaşlara dağıtılırken, deprem konulu afişlerimiz sergilendi.

SİLİVRİ TEMSİLCİLİĞİ DEPREM SERGİSİ ve BROŞÜR DAĞITIMI / 16-20 Ağustos 2021

17 Ağustos Kocaeli Depremi'nin 22. Yılı nedeniyle düzenlenen etkinlikler kapsamında Silivri Temsilciliğimiz tarafından "Deprem Sergisi ve Broşür Dağıtımı" yapıldı. 16-20 Ağustos 2021 tarihlerinde Silivri Belediyesi Yaşar Kemal Sergi

Salonu'nda ve 16-17 Ağustos 2021 tarihlerinde Silivri sahilinde kurulan standımızda Şubemiz tarafından hazırlanan depremle ilgili bilgilendirici broşürler yurttaşlara dağıtılırken, deprem konulu afişlerimiz sergilendi.

ŞUBE BİNAMIZ ÖNÜNDE GERÇEKLEŞTİRİLEN ETKİNLİKLER

17 Ağustos Kocaeli Depremi'nin 22. Yılı nedeniyle düzenlenen etkinlikler kapsamında Şube binamız önünde stantlar kuruldu. Binamız önüne kurulan

stantlarda deprem konulu broşürler dağıtıldı ve bina önüne yerleştirilen televizyon ekranlarından deprem konulu videolar yayınlandı.

AÇIK HAVA SİNEMASI ETKİNLİKLERİ / 17-18-19 Ağustos 2021

Etkinlikler kapsamında gerçekleştirilen Açık Hava Sineması gösterimleri 17-18-19 Ağustos 2021 tarihlerinde gerçekleşti. 17 Ağustos 2021 tarihinde ENKAZ, 18 Ağustos 2021 tarihinde

EKÜMENOPOLİS ve 19 Ağustos 2021 tarihinde ise SUDAKİ SURETLER film gösterimleri gerçekleşti. Sinema etkinliklerine çok sayıda üyemiz ve yurttaş ilgi gösterdi.

**FOTOĞRAF PROJE ATÖLYESİ
KENT VE YAŞAM SERGİSİ**

Etkinlikler kapsamında Kent ve Yaşam Sergisinde geçmiş yıllarda Şubemizin Fotoğraf Proje Atölyesi kapsamında gerçekleştirilen sergilerdeki fotoğraflardan seçilen fotoğraflarla bina önünde bir sergi gerçekleştirildi.

17 AĞUSTOS 1999 DEPREMİ'NİN 22. YILINDA DEPREM AFİŞLERİMİZ BILLBOARDLARDA VE MODYO EKРАНLARINDA YER ALDI / 16-20 Ağustos 2021

Şubemizin İstanbul Büyükşehir Belediyesi ile yapmış olduğu yazışma neticesinde İBB tarafından İstanbul kentinde yaşayanlara deprem farkındalığını oluşturmak için Şubemizde hazırlanan deprem konulu afişlerin İstanbul'un çeşitli yerlerinde 100 billboard) yayınlanması uygun görülmüştür. “17 Ağustos 1999 Depremi'nin 22. Yılında Beklenen İstanbul Depremi'nin Afete Dönüşmesine Engel Ol!” sloganıyla oluşturduğumuz afişler billboardlarda 16-20 Ağustos 2021 tarihlerinde İstanbul'un çeşitli ilçelerinde ve semtlerinde sergilendi ve sosyal medyada (Twitter, Facebook ve Instagram) yayınlandı. Aynı zamanda Şubemiz tarafından hazırlanan deprem konulu kısa video sunumlarımızı İBB'nin toplu taşıma

araçlarında yer alan MODYO ekranlarında 16-20 Ağustos 2021 tarihlerinde kamuoyu ile paylaşıldı.

"DEPREMİ KONUŞUYORUZ" SÖYLEŞİSİ
16 Ağustos 2021

Odamız tarafından, 22. yılında 17 Ağustos Marmara Depremi etkinliği kapsamında gerçekleştirilen "Depremi Konuşuyoruz" söyleşisi zoom ortamında gerçekleşti. Söyleşiye İMO Yönetim Kurulu Başkanı **Taner YÜZGEÇ**, İstanbul Şube Başkanı **Nusret SUNA**, İzmir Şube Başkanı **Eylem ULUTAŞ AYATAR**, **Prof. Dr. Alper İLKİ** ve **Prof. Dr. Erdem CANBAY** katıldı.

